

'தடுக்கணாங்குருவிக் கடு தடுங்கக் கண்டார் மரத்திலே' என்ற பாடல் காதுக்கு இனிமையாக இருப்பது போல் கடுகளும் கண்ணுக்கு விருந்தாக... இருக்கும்.' இன்றைய தலமொறகைக் குழந்தைகளில் எத்தனை பேர் தடுக்கணாங்குருவியையும், அதன் கட்டையும் பார்த்திருப்பார்கள் என்பது கேள்விகுரியதே. ஒரு அற்புதமான கட்டிடக்கலையை பறவையாய் பிறந்து விட்டதே என்று வியக்கும் வண்ணம் ஒரு பறவை கடுகட்டி வாழ்ந்து வருகிறது. ஒரு அற்புதமான கட்டின்கை கட்டுவதற்கு அது பதினெட்டு நாட்கள் எடுத்துக்கொள்கிறது என்றால் அது எவ்வளவு பெரிய வல்லுநராக இருக்க வேண்டும். வீட்டு கட்டியாகி விட்டது. வீட்டுக்கு விளக்கத்தே வேண்டும். பறவைகள் மண்ணெண்ணெய்க்கும் மின்சாரத்திற்கும் எங்கு போகும். இயற்கை அதற்கும் வழி சொல்லித்தந்துள்ளது. ஒரு மின்மினிப்பச்சியை பிடித்து வந்து கட்டில் வைத்துள்ள ஈரகளிமண்ணில் அதைப் பதித்து வைத்து கட்டுக்கள் ஒளியற்றிக் கொள்கிறது.

ஆண்பறவையான கடுகட்டும். காய்ந்த பூல், வகைக்கோல், நீண்ட இலகைகள் போன்றவைகளை சேகரித்து வந்து கடுகட்டும். இவற்றை இணைப்பதற்கு ஈரகளிமண், உலர்ந்த மாட்டு சாணி ஆகியவற்றைக் கொண்டு வந்து, வீட்டுக் கட்டின்கை சிமிண்ட் அல்லது சண்ணாம்பு கலவையை பயன்படுத்துவது போல், அவற்றை பசையாக்கி பூல், வகைக்கோல், இலகைகள் ஆகியவற்றை இணைத்து வலுவான உறுதியான கட்டின்கை கட்டுகிறது. தலகை ழாகத் தொங்கும் சூரகை காய் போன்று இருக்கும் இதன் கட்டின் நீண்ட பகுதியை தனது பெண்துணை உறுதியான பின்னரே ஆண்குருவி கட்டுகிறது. அது வரையில் கட்டின் கட்டிப் பகுதி மட்டுமே இருக்கும். இப்பகுதியை கட்டி முடித்த பின் தனது பெண்துணையை ஆண்குருவி கட்டி வந்து காட்டும். கட்டின் உட்பகுதி பெண்குருவிக் கு பிபிக் கவில்லை என்றால் பெண்குருவி ஆண்குருவியை விட்டு பிரிந்து விடும். ஆண்குருவி வறூ பெண்குருவியை தடுசிசில்லும், அல்லது கட்டை சிறிது மாற்றியமைத்து மீண்டும் பழைய பெண்குருவியை கட்டி வந்து காட்டும். இவ்வாறு பெண்குருவியின் ரசனகைக் கேட்ப கடுகட்டியின் அதை பெண்குருவியும் ஏற்றுக்கொண்ட பின் கட்டின் நீண்ட பகுதியை ஆண்குருவி கட்டத் தொடங்கும். இவை நாரகளை, இலகைகளை தங்கள்

அலகுகளால் நரோக கிழித்து அவற்றை பின்னி கட்டிகளகைக் கட்டும். இதனால் இதனை ஆங்கிலத்தில் வீ வர் ஸ் பரேட் (WEAVERS BIRD) என்று அழகைக் கிறார்கள்.

தடிக் கணாங்குருவி ஒரு தலசிறந்த பொறியியலாளரும் கட்ட. பண்குருவி ஒரு பருவத்துக்கு மட்டுமே அல்லது நான்கு மட்டகைகளை இடும். இந்த மட்டகைகள் கட்டி பகுதியில் பாதுகாப்பாக வகை கப்படும். காற்று வீ சும் திசையை நன்கு கணித்து அதற்கேற்ப கட்டி பகுதி வகை பகுதியும், நீண்ட பகுதியும் அமகை கப்படும். காற்று எவ்வளவு வகைமாக அபித்தாலும், மட்டகைகள் குடுவகை பகுதிக்குள் எய்யே இருக்கும்படி நீண்ட பகுதி பின்னப்பட்டிருக்கும். மலேமும், கட்டி பின் மீ து காற்றின் தாகம் இல்லாத மரக் கிளகைகளில் இவகைகள் கட்டிகுட்டும். குடுவகை போன்ற பகுதியை கட்ட எட்டு நாட்களும், நீண்ட பகுதியை கட்ட பத்து நாட்களும் இவகை எடுத்துக் கொள்ளும். கட்டிகுட்டும் பொருட்களை சகேரிப்பதற்காக இவகை சும்மார் 500 மறுகை பறந்து சலெகின்றன. கட்டிகுட்டிகை கட்ட சும்மார் நான்காயிரத்துக்கு மறே பட்ட பதரகையையும், மற்றவற்றையும் சகேரிக் கின்றது. பண்குருவி பதினாறு நாட்கள் அடகைகக்கும். குஞ்சுகள் இறக்ககை மூளகைத்து பறந்து சனெறபின் ஆண்குருவி வறே கட்டிகை கட்ட ஆரம்பிக் கும்.

இவகை தானியங்கள், பச்சி புழுக்கள் ஆகியவற்றை உண்டு உயிர்வாழ்க்கட்டியவகை. இவகை கட்டிகை கட்டிகை வாழ்க்கட்டியவகை. இவற்றின் கட்டிகை தனியாக பாரக் கமுடியாது. ஒரு பகுதியில் குறைந்தது இருபது மூப்பது வீடுகள் இருக்கும். இந்திய துணகை கண்டம் மூழுவதும் இப்பறவகைகைக் காணலாம். தறெகாசியா, தனெகிழக காசியாவின் தறெகுப்பகுதிகளில் மட்டும் இப்பறவகைகைக் காணமுடியும். சிட்டிக் குருவி இனத்தகை சறே ந்தது தடிக் கணாங்குருவி. இக குருவியின் உச்சந்தலகை, மார்பு ஆகியவகை மஞ்சள் நிறத்தில் இருக்கும். பண்குருவிகள் பொதுவாக மரவண்ண நிறத்தில் இருக்கும்., மட்டகையிடும் பருவத்தில் ஆண்குருவிகள் இரண்டும் அடர்த்தியான பிரகாசமான மஞ்சள், கருப்பு நிறங்களகைப் பறெறிருக்கும். இனப்பரெுககை இல்லாத காலங்களில் இவகை கட்டிகை கட்டிகை வகை. அக காலங்களில் இவகை மரப்பொந்துகள் போன்ற அடகைவகைகளில் கட்டி இரவகைக் கழிக் கும். பொதுவாக இப்பறவகைகள் மட்டகை இருக்ககை கட்டிய ஈச்சமரம், கருவலேமரம், இலந்தகை மரம் போன்ற மரங்களில் கட்டிகைகைக் கட்டும். பொதுவாக நீர் வளம் நிறந்த பகுதிகளை தேடி இவகை கட்டிகைகைக் கட்டும். மட்டகைகளையும் குஞ்சுகளையும் உணவாக கிக் கொள்ளவரும் பாம்பு, காகம் ஆகியவகைகளிடம் இருந்து தப்பிக் கவகை இவ்வாறு கட்டிகைகைக் கட்டிகைகின்றன. இவற்றின் கட்டிகைகை விவசாயக் கிணறுகளுக் கும் உள்ளும் காணலாம்.

தமிழகத்தின் சழிப்பு மிகுந்த பகுதிகளில் இவகை பரவலாக காணப்படும். மூல்லையாற்றின் கரையில் இக கட்டிகைகை பரவலாக காணலாம். வகைகை அணையில் இருந்து பரேணகை வரையிலான பகுதிகளில் ஆகஸ்ட் முதல் நவம்பர் வரையிலான மழகை காலங்களில் இவற்றின் கட்டிகைகை இப்பகுதிகளில் ஏராளமாக காணலாம்.

விவசாயப் பரப்பு குறைந்து வருவதும், பருவநிலை மாற்றத்தால் பயிர்கள் அழிந்து வருவதும், இயற்கையை மனிதன் பகைத்துக் கொண்டதால் உருவாகும் வறட்சியும் பஞ்சமும் இவற்றை மிகவும் பாதித்துள்ளன. சர்வதேச நாடுகளின் அழிந்துவரும் இனங்களின் பட்டியலில் தபூக்கணாங்குருவிகள் இடம் பெறவில்லை. அதனால் அழிவாகக் கவலையைற்ற இனங்கள் பட்டியலில் தபூக்கணாங்குருவிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. எனவே இவற்றை பற்றி யாரும் கவலைப்படாவதில்லை என்பது பொது உண்மையாகி விட்டது. ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து ஐம்பது அறுபதுகளில் நீர்நிலைகள் அரூகில் இருந்த மரங்களில் இவற்றின் கட்டைகள் தொங்குவது மிகவும் சாதாரணமான விஷயமாக இருந்தது. இன்று அவற்றின் கட்டைகளை காண மிகவும் சிரமப்பட வேண்டியுள்ளது. சிட்டுக்கூடுகளைப் பாதுகாக்க ஒரு இயக்கம் தோன்றியுள்ளது போல் இவற்றை பாதுகாக்கவும் ஒரு இயக்கம் தொடங்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. வறண்டு போன ஆறுகள், காய்ந்து போன ஏரிகள், கண்மாய்க்கரைகள் நிரந்தரமாகி விட்ட இன்றைய சமூகத்தில் இவையையெல்லாம் வரிகின்றன. இவற்றை பாதுகாக்க வேண்டும் என்றால், நாம் இயற்கையை பாதுகாக்க வேண்டும். நீர்நிலைகளை பாதுகாக்க வேண்டும், பசுவை உருவாக்க வேண்டும், காடுகளை பராமரிக்க வேண்டும்.

□□□□□: முகநில நண்பர் சூபர்மணியன் ரவிகுமார்